

Papp-Für János

szentháromság

nagymama azt tanította hogy üssek
háromszor a számra ha csúnyát mondok
vagy ejtek ki rajta és minél idősebb leszek
annál több esetben ütök rá már akkor is ha
nem ejtem ki csak rá gondolok már akkor
is ha másról gondolok rosszat már
másokért is ráütök helyettük is sőt este
elalvás előtt háromszor hármat ütök rá
hogy elég legyen addig amíg alszom ha
véletlen olyat álmodnék ami másnak
rosszat tehet így megelőzőm azt hogy aki
számolja ezeket az ütéseket reggel ne
kérje számon rajtam miért nem tettem
mert ezzel időt veszek el azoktól akiknek
sokkal nagyobb szükségük van a
segítségre

Papp-Für János
(1976, Hajdúdorog) költő,
zenész, Hajdúböszörményben
él, Bella István-díjas

egy kert esztétikája

minden mese hol volt, hol nem volttal
kezdődik. anyát várom, arca tisztulni
látszik a könnyek mögött. homlokának
szebbik felén ragyog az utcai lámpa fénye.
egy ablaknyitásznyi rész árnyéka eltakarja
zöldes szemeit, de tekintete még mindig
olyan matt ebben a halott sötétben, akár
egy felborult sörösüveg a kockás
abroszon. hol volt, hol nem volt –
színpogva kezdi a mesét; egy kert néhány
hervadt rózsatővel, téglával kirakott
járdával, halott szomszédok lábnyomaival,
amiből imák nőnek az égit, megnémult
madarakkal, olyan macskákkal, akik
elvesztették árnyékukat, minden omlik,
szakad, dől egymásra, s már alszik is, de
közben csak sír és sír, csupán a szája
mozog, és öntudatlanul egy olyan kisfiúról
mesél, aki segítség nélkül tud álmodni
fákat rég kiszáradt gyökerekre.